

som ere nødvendige for at komme ind i den Klasse, hvor den egentlige Officersuddannelse gives, foruden Lønning som Sekondlieutenant fri Undervisning i 1, undertiden i flere Aar, som Forberedelse til Indtrædelse i næstældste Klasse. Resultatet, som denne næst yngste Klasse har givet, maa imidlertid siges at være afgjort uheldigt. Hæren har ganske vist ad denne Vej faaet en Del faste Officerer, som den maaste ellers ikke havde faaet; men om denne Tilgang i det Hele taget har været heldig for Hæren eller for Vedkommende selv, er meget tvivlsomt. For Hæren er det nemlig af stor Betydning, at at der ikke i dens faste Officerskorps findes Individier, som saameget savne almindelig social Dannelse, at deres Stilling baade ligesoverfor Kammerater og ligesoverfor Undermænd, blandt hvilke alle Befolkningens Lag ligesaa de høieste til de laveste ere repræsenterede, bliver vanffelig. For Officeren selv er det af Betydning, at han kan komme til at begynde sin militære Løbebane i en saa ung Alder, at han ikke ligesom fra Begyndelsen af bliver forudbestemt til at falde for Aldersgrænsen, og den unge Mand, der først gjennem næst yngste Klasse skal søge sin Forberedelse til Indtrædelse i de høiere Klasser, vil altid blive forholdsvis ældre, inden han naar at blive fast Officer, navnlig naar han, hvad der ofte har været Tilfældet, maa anvende flere Aar paa at gjennemgaa Klassen.

Et bestemt Resultat, der foreligger, er, at mange unge Mænd paa Grund af næst yngste Klases Tilstedeværelse ere blevne loffede ind paa en Vej, som intet Maal har ført til for dem, og have spildt megen Tid samtidigt med, at de kom ud af den Vej, de tidligere havde været paa. Specielt har Klassen virket uheldigt paa Underofficersstanden og derigjennem paa Hæren, idet den har fristet mange, navnlig fra Elefskolen udgaaede Underofficerer til at opgive en forholdsvis god Stilling for at give sig ind paa en usikker Vej, hvor de fleste kun naaede halvveis frem, nemlig til at blive Sekondlieutenanter.

Man kan derfor med Sikkerhed sige, at Staten ikke har faaet noget tilsvarende Æquivalent for den temmelige betydelige Sum — i Gjennemsnit neppe under 30,000 Kroner om Aaret, — som Officersskolens næst yngste Klasse har kostet; det vil derfor være rigtigst at nedlægge denne Klasse, idet det maa fastholdes, at Hæren faar den bedste Tilgang til det faste Officerskorps ved unge Mænd, som allerede, inden de udskrives til Rekruter, altsaa inden 18—19 Aars Alderen, have erhvervet sig de Kundskaber og den Forbanelse, som er nødvendig, for at de paa Officersskolen kunne faa den egentlig militære Uddannelse. Saadanne vilde da kunne naa at blive faste Officerer i en Alder af 20—21 Aar, en Alder, der ikke

gerne maa være meget overfærdet af den, der skal begynde fra neden af paa den lange militære Trappestige. At der undtagelsesvis ogsaa kan faas god Tilgang til Officersklassen fra Folk, som først i en senere Alder faa Lyst til at slaa ind paa den militære Løbebane, og som da først maa begynde paa at erhverve sig Forbundskaberne, skal gjerne indrømmes; men for saadanne Enkeltes Skyld behøver man ikke at holde en kostbar Klasse ved Officersskolen; dem vil man let paa anden Maade, naar det virkelig erkjendes, at Hæren derved vil kunne vinde brugbare Elementer, kunne hjælpe ud over de Vanffeligheder, der stille sig i veien for, at de kunne blive faste Officerer, idet Sekondlieutenantuddannelsen ved Afdelingerne medfører, at slige Officerscæmner let ville blive hjulpede frem af de faste Officerer, der have faaet Interesse for dem, navnlig naar Krigsbestyrelsen bliver sat i Stand til ved mindre Honorarer at kunne opmuntre en saadan Hjælp.

Der bliver da altsaa kun 2 Klasser tilbage paa Officersskolen, den tidligere næstældste, som nu naturligt benævnes den yngste, og desuden den ældste. De foreslaaede Forandringer med den yngste Klasse bestaa i følgende Punkter:

Fordringen om, at Eleverne skulle være Sekondlieutenanter, opgives; derved vindes selvfølgelig, at Uddannelsen kan blive afsluttet i en yngre Alder.

Undervisningen varer kun i 1½ Aar istedet for i 2, idet Afbruddet om Sommeren under Feirøvelserne bortfalder, og den særskilte Undervisning, der nu gives for dem, som ønske senere at gjennemgaa ældste Klasse, ligeledes bortfalder.

Der begynder en ny Klasse hvert Aar, saaledes at Hæren faar ny Tilgang hvert Aar.

Eleverne ere indfasernerede, hvorved man sikrer sig, at de bedre vænnes til Disciplin og militære Former i det Hele taget; de faa altsaa foruden en militær Undervisning ogsaa en militær Opdragelse.

Den ældste Klasse, til hvilken, som allerede anført, en Del af den Undervisning, der nu gives i næstældste Klasse, foreslaas henlagt, er anslaaet til at være omtrent 2½ Aar. Man er herved gaaet lidt videre end i tidligere Hærlovsforslag, hvor den samlede Tid vel ogsaa har været 2½ Aar, men hvor der har været forudsat, at Eleverne skulle være en Sommer til praktisk Tjeneste. Ligesom en saadan Afbrudelse af Undervisningen i og for sig er uheldigt, saaledes maa ogsaa to Aar, af hvilke det ene anvendes til Undervisning i Grundvidenskabernes, det andet til den egentlige Faguddannelse, siges at være en meget knap tilmaalt Tid, naar Hensyn tages til den store Udvikling,